

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/300/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914212943
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7914212943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu Q. N., S., Č. XXX/XX, podnikajúceho na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom Radoslav Vargaeštok-RAVAR, s miestom podnikania Plechotice, Čelovská 126/35, IČO: 34 876 596, zast. JUDr. Jurajom Füzérom, advokátom, Trebišov. M. R. Štefánika 1256/22, proti žalovaným v 1. rade Ing. G. E., H.. XX.X.XXXX a 2. rade Ing. Z. E., H.. XX.X.XXXX, obom bytom Z. Q., Z.. Q.. Š. XX/XX, zast. Advokát Futó, s. r. o., Trebišov, L. Svobodu 2412/8, IČO: 36 589 489, o zaplatenie 6.148,99 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13C/197/2014-404 z 19.6.2019 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej zamietavej časti, vo výroku o trovách konania strán a vo výroku o trovách konania vzniknutých štátu.

P r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 1.508,67 € s 8,75 % úrokom z omeškania zo sumy 6.508,67 € od 2.2.2013 do 11.10.2013 a zo sumy 1.508,67 € od 12.10.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ďalej žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a konanie o nároku žalobcu o 9,5 % úrok z omeškania zo sumy 4.590,44 € od 18.7.2013 do zaplatenia zastavil s tým, že o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán na ich náhradu nemá právo a tiež uložil stranám zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 28,90 € na účet súdu z titulu preddavkovaných trov konania vyplatených zo štátnych prostriedkov z titulu svedočného, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca pôvodne voči žalovaným domáhal zaplatenia sumy 11.148,99 € s príslušenstvom, a to z titulu dlžnej ceny diela na tom skutkovom základe, že sa s nimi vo februári r. 2011 ústne dohodol na zhotovení diela spočívajúceho v ústrednom podlahovom radiátorovom kúrení, v zhotovení kotolne, rozvodov vody, vnútorného odpadového potrubia, plynovej prípojky a vonkajšej kanalizácie na strešné zvody s tým, že v apríli 2011 po odsúhlasení predmetu zmluvy došlo aj k dohode o cene diela na 29.148,99 €, z ktorej však žalovaní postupnými zálohami uhradili iba 18.000 €. Poukázal na to, že v priebehu konania žalovaní uhradili 5.000 € a v tejto časti žalobca vzal žalobu späť a konanie o nej bolo uznesením z 29.7.2014 zastavené. Vzal do úvahy, že žalovaní rozporovali cenu diela a bránili sa tým, že žalobca dielo nedokončil, neodovzdal ho včas a mnohé práce ani nevykonával, kvôli čomu ich vykonávali iní dodávatelia a preto aj faktúry vystavené žalobcom reklamovali pre ich neúplnosť alebo neurčitost' a namietali aj nárok žalobcu na úroky z omeškania, nakoľko fakturácia nebola vykonaná zákonným spôsobom. Za nesporné označil, že na základe ústne dohodnutej zmluvy o dielo žalobca

zhotovil pre žalovaných časť diela, za ktorú mu v zálohách zaplatili 18.000 € a sporné bolo, či žalobcovi bolo zaplatené za všetky práce a materiál, resp. či existuje dlh na strane žalovaných z tohto titulu, lebo žalobca dielo nedokončil. Podrobne reprodukoval obsah výsluchov strán sporu a uviedol, že žalobca pôvodne žalovanú sumu 11.148,99 € žaloval na základe ním postupne vystavovaných faktúr a to od 19.10.2011 do 28.10.2011. Poukázal na to, že voči vystaveným faktúram mali žalovaní námietky, čo oznámili žalobcovi listom z 28.12.2011 a trvali na riadnom odovzdaní a prevzatí časti diela a namietali aj kvalitu prác a tovarov. Popísal ďalej zistenia vyplývajúce z výsluchov svedkov Ing. arch. A. F., Z. D., Z. E. B. A. P. Z odborného vyjadrenia č. 3/2013 podaného Ing. M. K., CSc. dňa 28.9.2016 mu vyplynulo, že cenu diela znalec určil na sumu 24.321,55 €, z čoho cena vykonaných prác predstavovala 5.072,87 € a cena dodaného materiálu 19.248,68 €, avšak k tomuto vyjadreniu mali obe strany sporu výhrady. Na tieto už Ing. M. K., CSc. nereagoval, nakoľko pre zdravotné dôvody bol zo zoznamu znalcov vyčiarknutý. Uviedol ďalej, že žalobca v konaní predložil súkromný znalecký posudok č. 6/18 Ing. T. Y., ktorý posudzoval identické otázky ako Ing. K., a tento stanovil celkovú cenu dodaných stavebných prác a materiálu na sumu 28.366,14 €. Tento súkromný znalecký posudok žalovaní rozporovali a súdu predložili súkromný znalecký posudok č. 20 vypracovaný Technickou univerzitou v Košiciach, ktorá cenu diela určila na 24.508,62 € z čoho cena prác predstavovala 7.983,23 € a cena dodaného materiálu 16.525,40 €. Tento posudok namietal žalobca, avšak Technická univerzita jeho námietky považovala za neopodstatnené s poukazom na to, že použitý program oceňovania CenKros plus je síce z r. 2014 ale ceny boli aktualizované a upravované podľa skutočnosti. Aj na ďalšie námietky žalobcu znalecký ústav reagoval tak, že v zmysle zadania stanovoval skutočne vynaložené financie na materiál a práce a pri cene kotla vychádzal z údajov žalobcu, ktorý ju určil na 2.643 €. Upozornil, že žalobca síce navrhol pri rozhodovaní vychádzať z ceny diela určenej znalcom Ing. Y., ale sám ho rozporoval tvrdiac, že tento znalec nezohľadnil sumu 599,50 € a žiadal o doplnenie posudku. Uviedol ďalej, že podľa oznámenia žalobcu zo dňa 10.5.2019 žalovaní uložili do súdnej úschovy sumu 5.000 €, kvôli čomu žalobu v časti sumy 5.000 € vzal späť a predmetom konania ostala suma 6.148,99 € s príslušenstvom. Právne vec posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 631, § 632, § 633 ods. 1 a § 634 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a mal za preukázané, že začiatkom roka 2011 sa strany ústne dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy o dielo a v tomto vzťahu žalobca vystupoval ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia. Sporné nebolo ani to, že žalovaní preddavkami spolu uhradili 18.000 €, ale na jeseň r. 2011 žalobca odmietol pokračovať v diele tvrdiac, že bez ďalšej finančnej zálohy nie je schopný dielo dokončiť, na čo žalovaní reagovali požiadavkou na dokončenie a odovzdanie aspoň časti diela, ale žalobca i tak práce ukončil, čo vyhodnotil ako jeho odstúpenie od zmluvy v dôsledku jednostranného úkonu, ktorý sa nemusel opierať o žiadne dôvody a teda žalovaní boli povinní zaplatiť zhotoviteľovi sumu pripadajúcu na už vykonané práce a nahradiť mu účelne vynaložené náklady podľa § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka a výška tohto nároku bola po celý čas sporná. Vzal do úvahy, že medzi stranami nedošlo k protokolárnemu odovzdaniu čiastočne zhotoveného diela, lebo protokol o prevzatí a odovzdaní diela z 20.6.2012 podpísal iba žalobca. Zhotoviteľ teda nesplnil svoju povinnosť a dielo nedokončil a sčasti zhotovené dielo nespochybniteľným a nezameniteľným spôsobom neshpecifikoval a objednávateľom neodovzdal. Navyše zhotoviteľ po odstúpení od zmluvy dodacie listy objednávateľom nevystavil a títo prišli o možnosť overiť si nielen dodaný materiál, ale aj práce, ktoré pre nich boli vykonané a sporný zostal nielen rozsah prác a materiálu, ale aj ich cena. Verifikovať množstvo dodaného a zakúpeného materiálu aj pre absenciu stavebného denníka (konštatovanú aj znalcom Technickou univerzitou v Košiciach) a absenciu dodacích listov bolo podstatne ťažšie. Prvý znalec Ing. K., CSc. pribratý ním do konania stanovil cenu diela na 24.321,55 €. Následne strany predložili súkromné znalecké posudky vypracované Ing. Y. a Technickou univerzitou v Košiciach, avšak v každom z týchto posudkov bola cena vymedzeného diela určená rozdielne. Vychádzal z toho, že v poradí 2. a 3. znalecký posudok boli objednané stranami sporu a vzájomne strany ich závery namietali, a preto i vzhľadom na hospodárnosť konania musel vo veci rozhodnúť na základe znaleckého ohodnotenia, ktoré sa vo svojom výsledku najviac približovalo odbornému vyjadreniu Ing. K., teda ním ustanoveného znalca. Keďže takým znaleckým posudkom, takmer sa stotožňujúcim so závermi odborného vyjadrenia Ing. K. bol znalecký posudok predložený žalovanými, v konečnom dôsledku vychádzal z posudku Technickej univerzity v Košiciach. Táto ustálila cenu diela zhotoveného žalobcom v prospech žalovaných na sumu 24.508,62 €, z čoho preddavkami žalovaní zaplatili 18.000 € a v priebehu konania ešte 5.000 €, a preto sú povinní doplatiť dlžnú cenu diela 1.508,67 €. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Citoval § 517 ods. 1 prvú vetu, ods. 2 Občianskeho zákonníka a aj keď sa žalovaní skutočne dostali do omeškania so zaplatením zvyšnej časti ceny diela, musel zohľadniť špecifiká prejednávanej veci. Konštatoval, že povinnosťou žalobcu bolo dielo odovzdať a fakturovať tak, aby faktúry boli zrozumiteľné, špecifikované a nespochybniteľné, čo však neurobil a práce fakturoval v rôznych časových úsekoch, čím spôsobil zmätočnosť faktúr a

privodil žalovaným stav neistoty, keďže predchádzajúce faktúry nestornoval a opravoval ich bez časovej súslednosti a objednávateľa skutočne nemohli vedieť, ktorú faktúru, v akom rozsahu a dokedy majú uhradiť. Priznal preto žalobcovi úroky z omeškania iba odo dňa nasledujúceho po prevzatí žaloby žalovanými a v prevyšujúcej časti úroky z omeškania zamietol. O trovách konania strán rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a keďže žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 11.148 € s príslušenstvom, z ktorej žalovaní v priebehu konania uhradili 5.000 € a boli zaviazaní ešte na zaplatenia 1.508,67 € s príslušenstvom, zohľadňujúc úspech strán v konaní žiadnej z nich náhradu trov konania nepriznal. O trovách štátu rozhodol s poukazom na § 259 CSP a stranám sporu uložil povinnosť ich nahradiť spoločne a nerozdielne.

3. Rozsudok v jeho zamietavej časti a vo výrokoch o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, uplatniac pritom odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. b/,d/,f/ a h/ CSP. Uviedol, že spor navrhol rozhodnúť podľa znaleckého posudku Ing. Y., avšak konajúci súd sa bez náležitého odôvodnenia priklonil k znaleckému posudku Ing. K. a k posudku Technickej univerzity v Košiciach. Tieto posudky označil za nesprávne a nezodpovedajúce ním vykonanej fotodokumentácii. Posudku Ing. K. vytkol, že pri faktúre č. 0172011 uviedol 0 € a nerozumie, ako môže byť táto faktúra nulová a duplicitná. Z vyjadrenia a porovnania cien týmto znalcom mu vyplynulo, že tento k materiálu nepripočítal 20 % DPH, čo je nelogické. Aj keď žalovaní vo vzťahu k tomuto posudku akceptovali sumy 616,96 € a 1.305,43 €, súd túto skutočnosť nezohľadnil. K znaleckému posudku Technickej univerzity v Košiciach sa vyjadroval už v priebehu konania, kde poukázal na chýbajúce položky v krycom liste rozpočtu časť vykurovanie v sume 2.273,74 € a tieto položky považuje za preukázané a žalovaní ani technická univerzita ich doteraz nespochybnili. V posudku na strane 17 položky č. 28,29 a 32 predstavujú montáž rúr a položky č. 55,56 a 57 predstavujú dodávku rúr a tú poukázal na rozdiel v metroch pri montáži a dodávke, pričom táto metráž mala byť rovnaká. Nemôže sa tak stotožniť so záverom znaleckého posudku Technickej univerzity Košice. Na tieto jeho námietky nedostatočne reagoval aj prvoinštančný súd a dôvody svojho postupu nevyvetlil. Vo vzťahu k posudku Ing. Z. Y. uviedol, že do jeho činnosti nezasahoval a ak znalec pri svojej znaleckej činnosti niečo opomenul alebo nezohľadnil, tak sa to môže napraviť doplnkom, ktorý by mal byť akceptovateľný súdom. Nestotožnil sa ani s odôvodnením rozhodnutia v časti nepriznania úrokov z omeškania a bol toho názoru, že omeškanie žalovaných nevzniklo tak, ako to ustálil súd, ale vzniklo tak, ako to uviedol a požadoval on. Ak by súd vyhovel v celom rozsahu jeho žalobe, tak by mal vo veci plný úspech. V konaní mal úspech cez 50 %, čo je dostatočný dôvod na priznanie trov konania. Ak by mu bolo v celom rozsahu vyhovené, tak by aj trovy štátu mali byť zaviazaní zaplatiť žalovaní.

4. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny. Chronologicky popísali priebeh konania, predovšetkým vo vzťahu k vypracovaným znaleckým posudkom a boli toho názoru, že k posudku technickej univerzity sa žalobca vyjadroval zmätočne a nekvalifikovane. Namietal dokonca aj znalecký posudok Ing. Y., ktorý sám súdu predložil ako dôkaz. Namietali tvrdenia žalobcu o relevantnosti ním predloženej fotodokumentácie, keďže len z nej bez ďalšieho nespochybniteľne nevyplýva, kde bolo predmetné dielo vykonané, kým bolo vykonané a predovšetkým z nej nespochybniteľne nevyplýva, koľko materiálu sa na dielo použilo, od akých výrobcov a v akých cenových reláciách.

5. Žalobca vo vyjadrení k stanovisku žalovaných trval na odvolacích námietkach a uviedol, že fotodokumentáciu zadovážoval priebežne, a to aj preto, aby vedel ako sú ťahané jednotlivé rozvody vody a ústredného kúrenia pre prípad, že by došlo k ich poruche. Bol toho názoru, že v konaní bolo nevyhnutné prihliadať aj na súkromné znalecké posudky oboch strán. Dostatočne preukázal, že pri rozhodovaní bolo potrebné vychádzať z posudku Ing. T. Y., keď odborné vyjadrenie predložené žalovanými neobsahovalo doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku a tento dôkaz má podľa neho nižšiu právnu silu.

6. Žalovaní v stanovisku ku vyjadreniu žalobcu trvali na tom, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci a túto aj správne právne posúdil. Prihliadal pritom na súkromné znalecké posudky oboch strán sporu a s ich závermi sa aj správne vysporiadal. Odborné vyjadrenie Ing. M. K. aj Technickej univerzity v Košiciach obsahovali vyhlásenie znalca o vedomosti si následkov vedome nepravdivého odborného, resp. znaleckého posudku.

7. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok v napadnutej zamietavej časti, vo výroku o trovách konania strán a vo výroku o trovách konania vzniknutých štátu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

8. Žalobca podané odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi upravenými v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia ,s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP .

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

14. Po preskúmaní vecí odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody neboli naplnené a odvolacie námietky neboli dôvodné. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok strán konania.

15. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie správnosti dopĺňa nasledovné:

17. Vzhľadom na povahu a charakter sporu súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal opodstatnene predovšetkým zo znaleckých posudkov mu predložených, zároveň vyčerpávajúco vysvetlil, prečo prihliadal hlavne na znalecké posudky vypracované Ing. M. K., CSc a Technickou univerzitou v Košiciach. Podľa žalobcu súd prvej inštancie mal vychádzať zo znaleckého posudku Ing. T. Y., hoci ho sám spochybňoval (viď. napríklad podanie žalobcu z 1.4.2019 na č.I. 336 a 337 spisu).

18. Podľa § 207 ods. 1 CSP ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.

19. Podľa § 209 ods. 1 CSP súkromný znalecký posudok je znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd.

20. Platná procesná úprava pripúšťa, aby súd ustanovil znalca sám, resp. aby si vyžiadal odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby (§ 206 CSP), ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky. Zároveň je uplatňovaný aj inštitút súkromného znaleckého posudku, ktorým je znalecký posudok, o vypracovanie ktorého požiadala znalca priamo strana sporu.

21. Znalecký posudok v zmysle Civilného sporového poriadku predstavuje jeden z viacerých dôkazných prostriedkov, hoci svojou povahou je nezastupiteľný. Znalec je pritom osobou (fyzickou či právnickou), ktorá prostredníctvom svojich odborných znalostí posudzuje skutočnosti, ktoré boli vymedzené súdom či stranou a v znaleckom posudku oznamuje subjektívny výsledok tohto posúdenia. V posudku znalec uvádza popis skúmaného materiálu a javov, súhrn skutočností, ku ktorým pri úkone prihliadal (nález) a výpočet otázok, ktoré má zodpovedať s odpoveďami na ne (posudok). Znalecký posudok je teda jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý súd hodnotí ako každý iný dôkaz, od ktorých sa však odlišuje tým, že odborné závery v ňom obsiahnuté samostatne už súd hodnotiť nemôže. Súd takto vyhodnocuje presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu ku zadaniu, logické odôvodnenie jeho záverov a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom teda spočíva v posúdení, či jeho závery sú náležite odôvodnené, či sú podložené obsahom nálezu, či ním bolo prihliadané ku všetkým skutočnostiam, s ktorými bolo nevyhnutné sa vysporiadať, či závery posudku nie sú v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi a či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického uvažovania. Z toho vyplýva, že dôkaz znaleckým posudkom súd vyhodnocuje ako každý iný dôkaz, nemôže však preskúmavať vecnú správnosť odborných záverov znalca.

22. V danej veci súd prvej inštancie mal k dispozícii viac odborných vyjadrení resp. znaleckých posudkov. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd podrobne uviedol svoje úvahy, prečo pri rozhodovaní nakoniec vychádzal z odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom Ing. M. K., PhD. (povereného ním vypracovaním odborného vyjadrenia) a zo znaleckého posudku vyhotoveného Technickou univerzitou v Košiciach, ktoré dospeli takmer k zhodným záverom a tieto úvahy odvolací súd považuje za správne. Predovšetkým znalecká organizácia (Technická univerzita v Košiciach) sa v posudku vypořádala so všetkými vznášanými námietkami (aj proti predošlým posudkom a vyjadreniam) a zodpovedala na všetky sporné otázky presvedčivo, s náležitou argumentáciou a vyčíslila cenu diela zhotoveného žalobcom v rodinnom dome žalovaných a preto ani odvolací súd nemá dôvod pochybovať o správnosti záverov tohto posudku. Súd prvej inštancie podrobne vysvetlil svoj postup za situácie existencie viacerých odborných vyjadrení a posudkov a uviedol, prečo vzal za podklad vyššie uvedené posudky, pričom znalecká organizácia formou doplnku reagovala aj na pripomienky žalobcu. Preskúmanie záverov znaleckého posudku znaleckou organizáciou pritom spravidla býva najvyššou formou overenia (ne)správnosti odborných záverov iných znaleckých posudkov či vyjadrení a správnosti postupu súdu prvej inštancie v tomto smere nemožno vytykať arbitrárnosť. Odborné vyjadrenie Ing. M.B. K. PhD. a posudok Technickej univerzity v Košiciach umožnili konajúcemu súdu ustáliť cenu diela zhotoveného žalobcom v prospech žalovaných a pri neexistencii iných dôkazov (posudkov), ktoré by presvedčivo došli k iným výsledkom súd prvej inštancie oprávnene si osvojil ich odborné závery. Znalecký ústav cenu

diela určil na 24.508,62 €, z čoho po zohľadnení už vykonaných úhrad stanovil súd prvej inštancie dlžnú sumu na 1.508,67 €. Odvolacie námietky žalobcu, týkajúce sa znaleckého posudku Technickej univerzity v Košiciach, zhrnuté ním v jednom odseku podania z 30.7.2019 nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť preskúmaného rozsudku, pokiaľ ide o priznanú istinu, obzvlášť v situácii, kedy výhrady prednesené žalobcom proti tomuto posudku boli v jeho doplnení z 10.12.2018 presvedčivo vyvrátené a zodpovedané.

22. Odvolací súd súhlasí aj s riešením, ktoré prvoinštančný súd prijal pri priznaní úrokov z omeškania žalobcovi a to odo dňa prevzatia žaloby žalovanými. Možno prisvedčiť súdu prvej inštancie, že žalobca dielo žalovaným riadne neodovzdal a fakturoval zmätočne, kvôli čomu nedošlo ani ku kvalifikovanej výzve na plnenie. Navyše ani preberací protokol stranami nebol riadne podpísaný. Vo všeobecnosti pritom platí, že otázka omeškania sa odvíja od správnosti zistenia vzniku práva na zaplatenie ceny diela. Ak podľa dohody účastníkov vzťahu vzniká nárok na zaplatenie ceny diela jeho odovzdaním a prevzatím investorom, tak vystavenie faktúry je len účtovným a daňovým dokladom a nie je spôsobilé nič meniť na dohodnutom vzniku práva na zaplatenie ceny diela po jeho odovzdaní. Vystavenie a doručenie faktúry pritom nie je podmienkou pre vznik nároku. V danej veci žalobca navyše fakturoval na viackrát, zmätočne a neprehľadne, čím naozaj žalovaných vystavil neistote a cena diela musela byť komplikovane ustaňovaná až viacerými znaleckými posudkami, v dôsledku čoho by bolo nespravodlivé, aby žalovaní boli nútení uhradiť úroky z omeškania od prevzatia neúplnej - nekvalifikovanej výzvy na plnenie, obsahujúcej nesprávne údaje o výške ceny diela.

23. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania a trovách štátu. Žalobca sa domáhal pôvodne zaplatenia sumy 11.148,99 € a o jeho úspechu možno hovoriť pri sume 6.508,67 €. Nemožno opäť opomenúť, že len v dôsledku zmätočnej - chybnej fakturácie z jeho strany musela hodnota ceny diela byť zisťovaná cestou znaleckého dokazovania a od tohto v konečnom dôsledku záviselo aj rozhodnutie vo veci samej. Pri čiastočnom úspechu oboch strán konania je akceptovateľný výrok, podľa ktorého žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konaní pred súdom prvej inštancie vznikli trovy aj štátu, ktoré je nevyhnutné mu nahradiť. Pri týchto súd prvej inštancie založil dôvodne, berúc do úvahy výsledok konania, spoločný záväzok strán tieto trovy štátu nahradiť. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešným žalovaným bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24. Rozhodnutie prijal senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP) .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).